

Podczas posiedzenia plenarnego Rady Dialogu Społecznego w dniu 1 lipca przedstawiony został projekt uchwały strony pracowników i strony pracodawców Rady Dialogu Społecznego ws. przedłużającego się kryzysu społecznego w związku z sytuacją w oświacie. Projekt zakłada, że w ramach Rady zostanie zorganizowany okrągły stół dotyczący oświaty. NSZZ „Solidarność” nie oddał głosu w tej sprawie i przedstawił zdanie odrębne. Przedstawiciel „Solidarności” argumentował, że przedstawiony projekt uchwały jest niezgodny z treścią ustawy o Radzie Dialogu Społecznego oraz Regulaminu Rady. Przede wszystkim, argumentowano, że tego rodzaju uchwała, powinna zyskać akceptację strony rządowej, tak się jednak nie stało. Ostatecznie, uchwała zyskała poparcie pozostałych central związkowych oraz większości organizacji pracodawców zasiadających w RDS (ZPP wstrzymał się od głosu).

Zdanie odrębne NSZZ "Solidarność"

1. Po pierwsze, art. 4 ust. 1 ustawy o Radzie stanowi, że „Każdej ze stron Rady przysługuje prawo wniesienia pod obrady Rady sprawy o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego, rozwoju społeczno- -gospodarczego i wzrostu dobrobytu, zwiększenia konkurencyjności polskiej gospodarki oraz spójności społecznej”. Wydaje się, że niniejsza sprawa może zostać za taką uznana. W tej sytuacji powinna ona stać się przedmiotem trójstronnej uchwały Rady decydującej o jej przekazaniu do Zespołu, tak jak stanowi ust. 4. Należy również przywołać treść ust. 6, który stanowi, że „Jeżeli (...) zespół przedstawi swoje stanowisko w sprawie, (...), Rada podejmuje uchwałę w oparciu o to stanowisko na pierwszym posiedzeniu następującym po jego upływie”. Ponownie, zwraca uwagę wymóg podjęcia uchwały trójstronnej.

2. Po drugie, nawet jeśli przyjąć, że strona pracodawców wraz ze stroną pracowników zajmą stanowisko zgodnie z treścią art. 4 ust. 2 ustawy o Radzie, który stanowi, że „Każda ze stron Rady, również wspólnie z inną stroną Rady, może zająć stanowisko w każdej sprawie dotyczącej polityki społecznej lub gospodarczej”, to to stanowisko, nie może upoważniać Przewodniczącej Rady do podejmowania samodzielnych decyzji. Ustawa nie przewiduje możliwości delegowania przez stronę społeczną Rady uprawnień Rady na Przewodniczącą Rady. Art. 33 ust. 2 przewiduje jedynie możliwość przekazania sprawy należącej do kompetencji Rady, Prezydium Rady.

3. Ponadto, biorąc pod uwagę charakter uchwały, który jawi się jako organizacyjno-proceduralny, a nie merytoryczny, konieczne jest, by decyzja na temat organizacji prac Rady miała charakter trójstronny i była przedmiotem decyzji Prezydium Rady, które zgodnie z art. 31 ust. 3 ustawy posiada uprawnienia związane z koordynacją i organizacją prac Rady. Wskazuje na to także treść Regulaminu Rady. W par. 11 ust. 3 wymienione zostały zadania Prezydium. Wśród nich znalazło się m.in. przedstawianie propozycji ustaleń w sprawach organizacyjnych. Prezydium jest także odpowiedzialne za koordynację prac zespołów problemowych, co stawia pod znakiem zapytania samodzielną decyzję Przewodniczącej Rady o skierowaniu prac nad projektem uchwały numer 81 do Zespołu ds. usług publicznych Rady podczas posiedzenia Rady w dniu 8 maja 2019 r. Należy również podkreślić, że decyzje podejmowane są przez Prezydium w sytuacji, gdy każda ze stron wyrazi na nią zgodę. W tym wypadku wymagana jest także zgoda strony rządowej, która nie została wyrażona.

Mateusz Szymański

źródło: www.tysol.pl, fot. Mateusz Szymański